

av främmande gossar som inte levde under samma betingel-
ser. Hystanlindans, saga var all — som man trodde.

Så sent som 1912-13

firades julen med sed-
vanliga kalas som hölls i
tur och ordning från gård
till gård. Hela byn var bju-
den, även de obesuttna och
allt tjänstefolket. De ge-
mensamma kalasdagarna

tog sin början jul-ondrag och var
över någon gång efter 20-de dag Knut. Man samlades
vid 11 tiden f.m. Drack först välkomstkaffe med dopp (vete-
kringla) piparkaku å kraksor. Och vid pass 1 tiden var man
färdig sätta^{na} vid middagsbordet. Ett långt, långt, dukat vinkel-
bord, som helt fyllde stugans ena sida och gavel. Vanligtvis
med bänkplats för minst 60-70 gäster. Först åt alla äldre och

